

The Courts**The District Court in Jerusalem****Felony case 005071/02**

**Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
 Honorable Judge Zvi Zilbertal
 Honorable Judge Moshe Drori**

December 15, 2002**In re: State of Israel****By Counsel Adv. Blubstein****The Prosecutor****-v-****1. Wa'el Qasem****2. Wisam Abasi****3. Muhammad Ouda****4. Ala' al-Din Abasi****By Counsel Adv. Asli (Public Defense)****The Defendants****Sentence**

1. The Defendants have been convicted, according to their guilty plea, of the facts in the indictment, which consists of thirteen charges:

- A. Defendant 1 was convicted of membership in a terrorist organization – an offense pursuant to Section 3 of the Terrorism Prevention Ordinance, 5708-1948; of 35 counts of murder – pursuant to Section 300(A)(2) of the Penal Code, 5737-1977 (hereinafter: the Law); of 211 counts of attempted murder – offenses pursuant to Section 305(1) of the Law; of 12 counts of aiding the enemy in wartime – pursuant to Section 99 of the Law; of 8 counts of giving information to the enemy – pursuant to Section 111 of the Law; of 2 counts of attempting to destroy property with explosives – pursuant to Section 456 of the Law; of 2 counts of malicious endangerment of human life on a transport route – pursuant to Section 332(1) of the Law; of 2 counts of causing damage with explosives – pursuant to Section 454 of the Law

Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban**December 15, 2002****Honorable Judge Zvi Zilbertal****Honorable Judge Moshe Drori**

+ Section 452 of the Law; of 2 counts of conspiring to commit murder, pursuant to Section 499(A)(1) of the Law.

- B. Defendant 2 was convicted of membership in a terrorist organization – an offense pursuant to Section 3 of the Terrorism Prevention Ordinance, 5708-1948; of 26 counts of murder – pursuant to Section 300(A)(2) of the Law; of 129 counts of attempted murder – offenses pursuant to Section 305(1) of the Law; of 10 counts of aiding the enemy in wartime – pursuant to Section 99 of the Law; of 7 counts of giving information to the enemy – pursuant to Section 111 of the Law; of 2 counts of attempting to destroy property with explosives – pursuant to Section 456 of the Law; of 2 counts of malicious endangerment of human life on a transport route – pursuant to Section 332(1) of the Law; of 2 counts of causing damage with explosives – pursuant to Section 454 of the Law + Section 452 of the Law; of 2 counts of conspiring to commit murder, pursuant to Section 499(A)(1) of the Law.
- C. Defendant 3 was convicted of membership in a terrorist organization – an offense pursuant to Section 3 of the Terrorism Prevention Ordinance, 5708-1948; of 9 counts of murder – pursuant to Section 300(A)(2) of the Law; of 82 counts of attempted murder – offenses pursuant to Section 305(1) of the Law; of 26 counts of aiding in murder – pursuant to Section 300(A)(2) of the Law + Section 31 of the Law;

Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori

December 15, 2002

of 124 counts of aiding in attempted murder – pursuant to Section 305(1) of the Law + Section 31 of the Law; of 5 counts of aiding the enemy in wartime – pursuant to Section 99 of the Law; of 2 counts of giving information to the enemy – pursuant to Section 111 of the Law; of conspiring to commit murder, pursuant to Section 499(A)(1) of the Law.

- D. Defendant 4 was convicted of membership in a terrorist organization – an offense pursuant to Section 3 of the Terrorism Prevention Ordinance, 5708-1948; of attempted murder – an offense pursuant to Section 305(1) of the Law; of 15 counts of aiding in murder – pursuant to Section 300(A)(2) of the Law + Section 31; of 62 counts of aiding in attempted murder – pursuant to Section 305(1) of the Law + Section 31 of the Law; of 3 counts of aiding the enemy in wartime – pursuant to Section 99 of the Law; of 5 counts of giving information to the enemy – pursuant to Section 111 of the Law; of 2 counts aiding in malicious endangerment of human life on a transport route – pursuant to Section 332(1) of the Law + Section 31 of the Law; of 2 counts of aiding in causing damage with explosives – pursuant to Section 454 of the Law + Section 452 of the Law + Section 31 of the Law; of conspiring to commit murder - an offense pursuant to Section 499(A)(1) of the Law.

Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori

December 15, 2002

2. In late 2001, Defendant 1 was enlisted into the Hamas Organization, which is a terrorist organization, and was handled by an operative of the organization, Muhammad Arman, known as Abu Mu'az. Defendant 1 recruited Defendants 2, 3 and 4 into the ranks of the organization, while making sure to maintain compartmentalization between them. The Defendants would find places to carry out attacks that would cause the deaths of as many Jews as possible. Only Defendant 1 reported the places to Abu Mu'az and received means for carrying out attacks from him. In 2001-2002, the Defendants planned and executed murderous attacks, in which thirty five persons were murdered and two hundred ten others were injured. The Defendants took advantage of their access to various places following their employment in various places in Israel.

3. In early March 2002, Abu Mu'az met with Defendant 1, told him that there was a person who was prepared to carry out a suicide attack, and asked him to find a crowded restaurant in Jerusalem with the aim of carrying out a murderous attack. Shortly after the said meeting, Defendant 1 contacted Defendant 3 and the two traveled to "Café Moment" on Gaza Street in Jerusalem, circled the place twice, checked the security there and waited to see how many people come to the site.
On March 9, 2002, in the afternoon hours, Defendant 1, Abu Mu'az and the suicide terrorist, Fuad Ismail al-Hurani, met in Ramallah. In the meeting, the three concluded that Defendant 1 and the suicide terrorist would meet that evening, at 10:00 p.m., in a mosque in Beit Hanina. That

Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori

December 15, 2002

same day, shortly thereafter, Defendant 1 called Defendant 2 and asked him to come with him to visit the area of "Café Moment", in order to make sure that there were no security forces in the area that could foil the execution of the attack. At about 9:00 p.m., Defendants 1 and 2 traveled to "Café Moment", and after learning that there were no security forces in the vicinity, traveled to Beit Hanina.

Defendant 1 picked up the suicide terrorist, who was wearing an explosive belt on his person, drove him in his car, dropped him off near "Café Moment" and showed him where he was to carry out the attack. The suicide terrorist entered Café Moment and activated the explosive device, which exploded.

As a result of this, 11 people were killed:

Avraham Rachamim of blessed memory;

Nir Borochoff of blessed memory;

Limor Ben Shoham of blessed memory;

Dan Aimoni of blessed memory;

Danit Dagan of blessed memory;

Uri Felix of blessed memory;

Baruch Lerner of blessed memory;

Tali Eliyahu of blessed memory;

Livnat Dvash of blessed memory;

Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori

December 15, 2002

Orit Ozerov of blessed memory;

Natanel Cochavi of blessed memory

and 65 other persons were injured.

4. In early 2002, Defendant 1 told Abu Mu'az that he wished to attach an explosive device to a car with the aim of carrying out a murderous attack, and asked him to provide him with an explosive device for this purpose. On February 2, 2002, Defendant 1 asked Defendant 2 to travel with him to Ramallah in order to bring an explosive device for the purpose of carrying out the attack. Defendant 2 acquiesced to the request and the two met in the evening hours of that day at Kalandia checkpoint. Defendant 2 waited at the checkpoint and Defendant 1 continued to Ramallah, received an explosive device from Abu Mu'az and returned to Jerusalem.
On February 3, 2002, at about 5:00 a.m., Defendants 1 and 2 traveled in the car of Defendant 1 to the Pisgat Ze'ev neighborhood in Jerusalem and planted the explosive device under the wheel of a police car. Defendants 1-2 moved away from the site and Defendant 1 attempted to activate the explosive device using a remote control, but due to a fault, the explosive device did not explode as planned.
5. During March-April 2002, shortly after the attack at Café Moment, Abu Mu'az asked Defendant 1 to find crowded places in Tel Aviv, with the aim of carrying out murderous attacks that would cause the deaths of as many Jews as possible. For this purpose, Defendant 1 approached

**Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori**

December 15, 2002

Defendant 2, who was working in Rishon LeZion. Defendant 2 found, for the said purpose, "Sheffield Club", located at 1 Sacharov Street in the new industrial zone of Rishon LeZion, and gave the details to Defendant 1. At the request of Defendant 1, Defendant 2 and Defendant 4 checked that many people came to the club and learned that it had no security. Defendant 1 reported to Abu Mu'az and it was agreed that a suicide terrorist would be transferred on May 7, 2002. Defendant 2 traveled with Defendant 1 in order to find the most convenient way to transfer the terrorist from Beit Iksa to Rishon LeZion.

On May 7, 2002, in a grove near Beit Iksa, Defendant 1 picked up the suicide terrorist, Muhammad Jamil Ahmad Muamar, who had arrived with Abu Mu'az from Ramallah by car. Defendant 2 drove Defendant 1 and the suicide terrorist from Ramot Junction in Jerusalem to Rishon LeZion. Defendants 1 and 2 dropped off the suicide terrorist from the car opposite the Sheffield Club. At the request of Defendant 1, Defendant 2 showed the exact location of the club to the suicide terrorist, knowing that the suicide terrorist intended to detonate himself inside the club. The suicide terrorist got out of the vehicle, walked towards the club, while Defendants 1-2 were traveling back to Jerusalem – entered the club and activated the explosive device, which exploded. As a result of this, 15 persons were murdered:

Rachamim Kimchi of blessed memory

Rafael Chaim of blessed memory

Anat Teremporush of blessed memory

Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori

December 15, 2002

Avi Biaz of blessed memory
Eti and Yitzhak Bablar of blessed memory
Israel Shukar of blessed memory
Shona Maguri of blessed memory
Sharuk Rassan of blessed memory
Nava Hinawi of blessed memory
Nir Lobaton of blessed memory
Regina Malka Boslan of blessed memory
Daliah Massah of blessed memory
Pnina Hikri of blessed memory
Edna Cohen of blessed memory
and 59 other persons were injured.

6. During May 2002, shortly after the attack at "Sheffield Club", Abu Mu'az asked Defendant 1 to find a fuel tanker, to which an explosive device could be attached, with the aim of carrying out a murderous attack. Defendant 1 approached Defendant 2 and asked him to find a fuel tanker to use to carry out the attack. Defendants 2 and 4 traveled to Holon twice and observed

**Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori**

December 15, 2002

a parking lot of fuel tankers and the travel route of a tanker from Holon to the Pi Glilot site. Defendant 2 contacted Defendant 1 and reported to him that there was a suitable tanker on which the attack could be carried out. On May 22, 2002, at nighttime, Defendant 1 met with Abu Mu'az in Beit Iksa, who transferred to Defendant 1 an explosive device that was concealed in a cardboard box, to which two mobile phone handsets were connected. Abu Mu'az instructed Defendant 1 to activate the explosive device using the mobile phone handsets.

On May 23, 2002, at about 5:00 a.m., Defendants 1 and 2 met in Bir Eyyub, traveled together and Defendant 2 guided Defendant 1 to the tanker parking site. When they arrived at the site, Defendant 1 got out of the car and attached the explosive device to the lower front part of the fuel tanker using a magnet. Defendant 1 drove after the truck until it reached the "Pi Glilot" Site. It should be known that "Pi Glilot" serves as a national reservoir for fuel and gas and detonation of such a site, were it to happen, would have been a large-scale attack, which could have caused extensive damage and great loss of life. It goes without saying that considering the site of the explosion, it was only by a miracle that a major disaster was not caused.

About a quarter of an hour after the truck entered the site, he activated the explosive device with the intent of it exploding and causing the deaths of as many Jews as possible. As a result of this, the explosive device exploded and the tanker was damaged.

Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori

December 15, 2002

7. During May 2002, Defendant 1 asked Defendant 2 to find, together with Defendant 4, cars in the area of the French Hill in Jerusalem, to which explosive devices could be attached, with the aim of carrying out murderous attacks. Defendants 2 and 4 found two police cars and one private vehicle, and decided that they were suitable for planting explosive devices in them and for carrying out attacks.
- On June 26, 2002, at nighttime, Defendants 1 and 2 traveled to Beit Iksa and brought three explosive devices from there.
- On June 27, 2002, at about 4:30 a.m., Defendants 2 and 4 met in the Silwan neighborhood, traveled to the French Hill neighborhood, Defendant 2 got out of the vehicle and attached an explosive device to the rear right wheel of two police vehicles, which were a short distance from one another, and attached an explosive device to the right front wheel of a private car. Defendant 1 set the explosive devices to explode at about 8:00 a.m., believing that at this time the owners of the vehicles and their companions would be in them and the Defendants' intent to cause the deaths of those people would be fulfilled.
8. During the months of May-June 2002, Abu Mu'az asked Defendant 1 to check where it would be possible to place explosive devices on railway tracks, with the aim of carrying out a murderous attack. Shortly afterward, Defendant 1 approached Defendant 2, and asked him and Defendant 4 to find a location to place an explosive device on railway tracks. Defendants 2 and 4 made observations in Lod and found a place for an attack on the railway

**Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori**

December 15, 2002

tracks, Defendant 2 reported to Defendant 1, who reported to Abu Mu'az, who in turn transferred an explosive device to Defendant 1, which had been put inside a large juice container, to which an activation device using mobile phone handsets was connected. On June 29, 2002, in the evening hours, Defendants 1 and 2 met and traveled in the vehicle of Defendant 2 to Lod, carrying the explosive device with them. When they arrived at the intended attack site, Defendant 1 got out of the vehicle, Defendant 2 pointed the tracks out to him and according to the instruction of Defendant 1, left the site. After pausing and choosing the appropriate timing to do so, Defendant 1 attached the explosive device to the railway tracks.

On June 30, 2002, at about 6:00 a.m., Defendant 1 and Defendant 2 met in Jerusalem and traveled to Lod. According to the instruction of Defendant 1, Defendant 2 traveled in the vehicle of Defendant 4 southward and waited for the train to arrive. At the same time, Defendant 1 traveled in his vehicle to the railway and also waited for the train to arrive. According to the instruction of Defendant 1, when Defendant 2 saw that the train was approaching the area in which the explosive device had been planted, he reported to Defendant 1 by telephone that the train was approaching and that he should activate the explosive device. Defendant 1 activated the explosive device, the explosive device exploded, and as a result four persons were injured and damage was sustained by the train engine and the iron railway tracks.

Before: **Honorable Judge Ya'akov Tzaban**
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori

December 15, 2002

9. During July 2002, Abu Mu'az asked Defendant 1 to find an additional place on the railway tracks, where explosive devices could be placed, with the aim of carrying out a murderous attack. Defendants 1 and 2 traveled to the Yavneh area and found a location to place an explosive device on the railway tracks.
- On July 20, 2002, Defendants 1-2 and 4 arrived at Beit Iksa and Defendant 1 received an explosive device from Abu Mu'az. Immediately afterward, Defendants 1-2 and 4 traveled to the railway tracks in Kfar Gvirol, where Defendant 4 dropped off Defendant 1 and returned to Jerusalem. Defendant 1 attached the explosive device to the railway tracks and returned to Jerusalem with Defendant 2, who was waiting for him.
- On July 21, 2002, in the early morning hours, Defendant 1 and Defendant 2 traveled to the railway tracks in Kfar Gvirol. According to the direction of Defendant 1, Defendant 2 waited for a train to arrive at a distance of about 300 meters from the site where the explosive device had been placed, and Defendant 1 also waited for the train to arrive on the tracks, near the site where he had planted the explosive device. According to the instruction of Defendant 1, when Defendant 2 saw that the train was approaching the area in which the explosive device had been planted, he reported to him by telephone that the train was arriving, for him to activate the explosive device. Immediately afterward, with the aim of killing as many passengers as possible, Defendant 1 activated the explosive device; the explosive device exploded, and as a result of this, one person was injured and damage was sustained by the train engine and the iron railway tracks.

Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori

December 15, 2002

10. During August 2002, Abu Mu'az asked Defendant 1 to find another fuel tanker to which an explosive device could be attached, with the aim of carrying out a murderous attack. Defendant 1 found a fuel tanker in Pisgat Ze'ev and on August 6, 2002, received an explosive device from Abu Mu'az. On August 7, 2002, Defendants 1-2 traveled to Pisgat Ze'ev, with the explosive device. When they arrived in Pisgat Ze'ev, Defendant 2 placed the explosive device inside the rear of the tanker. Shortly thereafter, Defendant 1 went to activate the explosive device, but elected not to do so after noticing a police officer nearby and feared getting caught. Later that day, while the tanker was parked in a garage in Shmotkin Street in Rishon LeZion, the explosive device exploded, resulting in one person being injured and the tanker being damaged.
11. In early July 2002, during a meeting between Defendant 1 and Abu Mu'az, Abu Mu'az asked Defendant 1 to find a crowded place with the aim of carrying out a murderous attack that would cause the deaths of many Jews. Defendant 1 approached Defendant 3 and asked him to find a suitable place for carrying out a large attack. Defendant 3 suggested to Defendant 1 to carry out an attack at the Hebrew University, on Mount Scopus, in Jerusalem (hereinafter – “the University”), and said that he was very familiar with the place, because he had worked there as a painter and still had an entry pass to the site. Defendant 1 concluded with Defendant 3 that he should adapt his appearance to that of a student and plant an explosive device in the university,

**Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori**

December 15, 2002

where there would be a very large concentration of people. It was also agreed that Defendant 1 would wait for him outside the University, and after moving away from the site, they would activate the explosive device using a mobile telephone handset.

Defendant 3 agreed to the plan. A few days thereafter, Defendant 3 entered the University using the entry pass in his possession, carried out a reconnaissance of the site and decided to carry out the attack at the "Frank Sinatra Cafeteria" at about 1:00 p.m., because at that place and time (lunchtime) there would be a large concentration of people there.

Defendant 3 also decided that Defendant 1 would pass the explosive device to him over the fence facing the village of Isawiya, because on that side there was no security and the fence was low. When he finished the tour, Defendant 3 called Defendant 1, who came to pick him up from the University. Shortly thereafter, Defendant 1 and Abu Mu'az met in Beit Iksa, where Abu Mu'az gave to Defendant 1 an explosive device inside a black backpack and showed him how to activate it. Abu Mu'az asked Defendant 1 to make sure that there were no members of a minority at the site.

On July 28, 2002, at about 10:00 a.m., Defendants 1 and 3 traveled to the University. Defendant 3 entered the university and met Defendant 1 near the fence facing the village of Isawiya. Defendant 1 passed the explosive device to Defendant 3 over the fence, and Defendant 3 hid it inside a storeroom in the parking lot of the University. That day, at about 1:30 p.m., Defendant 3 took the explosive device from the storeroom, connected the mobile phone that was supposed to activate it to it, put it

**Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori**

December 15, 2002

in the cafeteria on a chair, left the University, tried to activate the explosive device by calling the mobile phone that was attached to the explosive device, but was unsuccessful. Defendant 3 met Defendant 1, who was waiting for him at the time near "Hadassah Mount Scopus" Hospital (near the Hebrew University campus on Mount Scopus), and the two tried to activate the explosive device again. After Defendants 1-3 did not hear any sound of ambulances or police cars, they understood that there had been a malfunction and the explosive device had not exploded. Then, Defendant 3 returned to the University, took the packed explosive device as described above with him, and together with Defendant 1, hid it between bushes in the French Hill neighborhood. Defendant 1 contacted Abu Mu'az, told him that when they had tried to call the mobile phone that was attached to the explosive device in order to activate it, the line was not available, and that therefore they were unable to activate the explosive device. Defendant 1 asked Abu Mu'az to repair the explosive device. Shortly thereafter, Defendant 1 and Abu Mu'az met in Beit Iksha, Defendant 1 returned the explosive device to Abu Mu'az and the two agreed to meet at the same place two days later. On July 30, 2002, Defendant 1 and Defendant 3 met with Abu Mu'az in Beit Iksha and received the repaired explosive device from him.

12. On July 30, 2002, immediately after receiving the repaired explosive device from Abu Mu'az, Defendant 1 and Defendant 3 traveled to the University, Defendant 3 jumped over the fence and buried the explosive device in a wooded area near the fence.

**Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori**

December 15, 2002

On July 31, 2002, at about 8:00 a.m., Defendant 1 and Defendant 3 met at Nablus Gate, bought a Hebrew newspaper and perfume, in order to lace the bag containing the explosive device with it and neutralize the smell of the explosives. Also, Defendants 1 and 3 procured gloves in order to avoid leaving fingerprints on the bag. Defendant 1 gave the mobile phone handset to Defendant 3, from which he was supposed to call the mobile phone that was connected to the explosive device. Defendants 1 and 3 traveled to the University, Defendant 3 entered using his entry pass, while Defendant 1 waited for him outside. Defendant 3 took the explosive device from site where it had been buried and hid it in a storeroom in the parking lot of the University. Defendant 3 met Defendant 1, who was waiting for him outside the University, and the two traveled to Ramallah, "to pass the time", by eating and praying until 1:00 p.m., the time at which they had planned to carry out the attack.

At about 12:30 p.m., Defendants 1 and 3 traveled to the University. Defendant 3 entered using the entry pass that he had, while Defendant 1 waited for him outside the place. Defendant 3 took the bag with the explosive device from the storeroom, carried it on his back in order to look like an ordinary student and walked towards the cafeteria, which was crowded at the time.

When he arrived at the Cafeteria, Defendant 3 found a place where there was a large concentration of people, put the bag containing the explosive device on an unoccupied table near them. Defendant 3 put the newspaper that he had bought with Defendant 1 that morning on the bag containing the explosive device, in order to make an innocuous

**Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori**

December 15, 2002

impression concerning the abandoned bag, and left the University. Defendant 3 called Defendant 1 to come and pick him up and the two met near "Hadassah Mount Scopus" Hospital.

When the two were in the vehicle, Defendant 3 activated the explosive device and the explosive device exploded. Defendants 1 and 3 waited to hear the sounds of sirens of rescue vehicles and police arriving at the site, and after making sure that the attack was a "success", each returned to his own home. As a result of the explosion, nine persons were murdered:

Daphna Spruch of blessed memory

Marla Bennett of blessed memory

Dina Carter of blessed memory

Ben Blutstein of blessed memory

Revital Barashi of blessed memory

David Ladowski of blessed memory

Levina Shapira of blessed memory

Janis Ruth Coulter of blessed memory

David Griff [sic: should be Gritz] of blessed memory

and 81 other people were injured.

Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori

December 15, 2002

13. In early August 2002, during a meeting between Defendant 1 and Abu Mu'az, Abu Mu'az asked Defendant 1 to find a crowded place with the aim of carrying out a murderous attack. Defendant 1 suggested to Abu Mu'az to carry out an attack in one of two restaurants in Tel Aviv or in a restaurant at Masmia Junction, according to the recommendation of Defendant 2. On August 17, 2002, Defendant 1 and Defendant 2 traveled to Beit Iksa. Defendant 1 went to Beit Iksa, and asked Defendant 2 to wait for a telephone call from him. Defendant 2 traveled towards the checkpoint on the Ramot – Navi Samuel, and on the way noticed a temporary army checkpoint on the road ascending from Beit Iksa to the Ramot – Navi Samuel Road.

On August 17, 2002, Defendant 1 met Abu Mu'az and received from him an explosive device consisting of two shampoo containers hidden in a black bag and a mobile phone which was used to activate it. At the same time, Abu Mu'az asked Defendant 1 to gather information on the Tzavta Club in Tel Aviv, and to check whether an attack could be carried out there. For this purpose, Abu Mu'az transferred to Defendant 1 a piece of cardboard, on which Abu Mu'az wrote on one side "Tzavta Club" and on its other side wrote the number of the mobile phone that was attached to the explosive device that he had transferred to him on the same occasion. The intent of Defendants 1-2 was to plant the explosive device on that evening in a restaurant in Tel Aviv, detonate it, and cause the deaths of many people. Defendant 1 called Defendant 2, asked him to come and pick him up and instructed him to return the way they had come to Beit Iksa.

After Defendant 2 made sure that Defendant 1 intended to transfer the explosive device in the said way, Defendant 2 warned him

Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori

December 15, 2002

that there was a military checkpoint on the way, and Defendant 1 ordered him to drop him off on the edge of Beit Iksa and to return to Jerusalem from there. Defendant 2 started to travel back to Jerusalem and was stopped at the Ramot checkpoint by the security forces. Defendant 1, who wished to escape from the site, started to walk on foot towards the Jerusalem - Tel Aviv Road, while carrying the explosive device, tried to call Defendant 2 to come and pick him up, and after two hours, after not being able to get hold of Defendant 2, Defendant 1 called his own home and asked his wife to give him the telephone number of Defendant 4. Defendant 1 called Defendant 4 and asked him to come to pick him up from the Jerusalem Tel Aviv road.

After Defendant 4 picked up Defendant 2, the two were arrested by security forces in the Romema Neighborhood in Jerusalem, thus preventing the attack that they were planning to execute.

14. In addition to the account above, during their membership in the cell and in the organization, the Defendants worked to find additional targets throughout Israel for carrying out attacks with the intent of killing Jews. The Defendants regularly drove around Israel in their car and gathered information on places to which access was convenient and which had no security arrangements. The Defendants made sure to find targets in which there were many people or police personnel, as follows: a police jeep in the Pisgat Ze'ev neighborhood in Jerusalem; a shopping center in the Ramot Eshkol Neighborhood in Jerusalem; a restaurant in the Ein Kerem neighborhood in Jerusalem; a railway near Ashdod; a restaurant in Tel Aviv; Kibbutz Ein Gedi;

Before: **Honorable Judge Ya'akov Tzaban**
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori

December 15, 2002

a store in the Rishon LeZion Industrial Zone; a bus stop in the Pisgat Ze'ev neighborhood in Jerusalem; a restaurant and supermarket in the Talpiot neighborhood in Jerusalem; the Sbarro Restaurant in Jerusalem; a supermarket in the city center of Jerusalem.

15. Concerning the sentence, the parties have reached the following agreement:

For the murder counts of which they have been convicted – Defendant 1 will be sentenced to 35 cumulative life imprisonment terms; Defendant 2 will be sentenced to 26 cumulative life imprisonment terms; Defendant 3 will be sentenced to 9 cumulative life imprisonment terms.

There is no consensus regarding the sentence to be imposed on Defendants 1-3 for the remaining offenses of which they have been convicted, but the Prosecutor requests that their sentence for these offenses be imposed separately and for it to be decided that the Defendants will serve this sentence concurrently to their cumulative life imprisonment terms.

There is no consensus concerning the sentence to be imposed on Defendant 4.

16. Defendant 1 has spoken on behalf of all of the Defendants.

The Defendants have expressed no remorse. On the contrary, they were proud of their criminal acts, the destruction and carnage that they sowed in many places in Israel, and have also called others to follow their lead. The address they gave was merely a well-planned incitement speech which was difficult to bear.

Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori

December 15, 2002

17. Considering the circumstances of this case, there is no room for personal considerations or consideration of rehabilitation.

The Defendants carried out acts of murder, killing and injury of civilians, after careful planning, in chilling cold blood and with a wish to kill as many Jews as possible, for which purpose they constantly sought crowded places, with the intent of sowing destruction and terrorism in Israel. The Defendants are highly dangerous people, and therefore the sentence should be maximal, in order to keep them away from society and the public for the rest of their lives. The murderous terrorist spree of the Defendants before us is very grave, such criminal, atrocious acts of death and destruction, against which words and descriptions pale. The Defendants worked every day and every hour for a long period, in the planning of attacks in order to sow death and destruction. They operated as a murderous, bloodthirsty terrorist cell, thirsty for the blood of innocent civilians, whose only sin was being Jews in the Land of Israel. That was the motive underlying their acts and any attempts to describe them as being motivated by other motives, as done in their last address, is inconsistent with their criminal acts. Such offenders should be left to rot in prison for the rest of their lives.

18. **Defendant 1**, born in 1971, has been found responsible for the murder of 35 people, the attempted murder of another 211 people and other offenses as set forth above. Defendant 1 recruited

Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori

December 15, 2002

the other Defendants into the ranks of the Hamas Organization and served as a leader and originator of terrorism for them, as well as the connection between them and Hamas organization operative Abu Mu'az. The control of Defendant 1 over all of the terrorist activity allowed him to compartmentalize the other Defendants, according to his needs and wishes. Defendant 1 also personally transported the suicide terrorists to the intended attack site, while assuming a central function in the planning and execution of the various attacks.

Defendant 2, born in 1977, has been found responsible for the murder of 26 people, the attempted murder of another 129 people and additional offenses that have been elaborated above, and was a full, active accomplice in terrorist attacks. Thus, for example, Defendant 2 was the one who found the Sheffield Club in Rishon LeZion as an optimal site for carrying out a terrorist attack.

Defendant 3, born in 1973, has been found responsible for the murder of 9 people, the attempted murder of another 82 people and additional offenses that have been elaborated above. Defendant 3 is the one who suggested to Defendant 1 to carry out a mass terrorist attack on the grounds of the Hebrew University in Jerusalem. He also made use of his entry pass to gain access to the University for advancing his criminal goals, while serving as a central axis in choosing the place. His determination to perform the attack is the key

Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori

December 15, 2002

in its occurrence and he was not deterred by various difficulties that were put in his way. Defendant 3 was also the one who personally activated the explosive device that was placed by him in the cafeteria.

19. Defendants 1-3 murdered more than one person. There is a principle in Jewish law that reflects the position of Judaism, whereby **“whoever destroys a single life from Israel, is considered by scripture as if he had destroyed an entire world, and whoever preserves a single life from Israel, is considered by scripture as if he had preserved an entire world.”** (Sanhedrin, Folio 37a).

A major proportion of the murder victims did not have the opportunity to live their lives and were killed at a young age. The same Mishna in tractate Sanhedrin cited above states: **“capital cases – his blood [sc. of the accused] and the blood of his descendants until the end of time, for thus we find in the case of Cain, who killed his brother, that it is written ‘the bloods of thy brother cry unto me’ it does not say the blood of thy brother, but the bloods of thy brother, his blood and the blood of his [potential] descendants.”** Therefore, to express our position concerning the crimes of the Defendants, and in order to clarify that as far as they are concerned, their intent was to murder Jews en masse, we consider each and every murder victim to be a quality in and of itself, as though it – the murdered soul – were a whole world. Therefore we hold that a separate life imprisonment sentence should be imposed for each person who was murdered by the Defendants, and that these life imprisonment terms will be cumulative, a life imprisonment term for each soul which

Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori

December 15, 2002

that Defendant destroyed and murdered. See on this matter the words of Honorable Justice Dorner in Criminal Appeal 1742/91 **Ami Popper v. State of Israel**, Supreme Court Verdict 51(5) 289, pp. 303-304:

“This conclusion is also essential in the moral perspective, which recognizes the sanctity of human life as a fundamental value. The value of human life and our deep disdain for acts that harm it must be explicitly and separately expressed from the framework of the sentencing, both for the number of sentences to be inflicted on the Defendant and the matter of their accumulation. Although the murder of a single person is by itself an unparalleled lowly and severe act, inflicting the same sentence for a person who has murdered one person and who has murdered many may be construed as a weakening of the meaning of the value of human life, and may reduce deterrence. Otherwise, what would stop a murderer from having multiple victims, if for those additional victims he would not be liable for any further sentence? For these reasons, a terrorist, who stabbed people who were waiting at a bus stop and others who chanced upon his way, thus causing the deaths of two and the injury of three, was sentenced to two separate life imprisonment terms and ten years of imprisonment for each of the attempted murder offenses. It has been ruled that these sentences were to be cumulative. As stated by Justice Shamgar in Criminal Appeal 399/89 **State of Israel v. Zaloum, Supreme Court Verdict 46(2) 197, on p. 192: “Imposing concurrent imprisonment sentences for a number of murders – even if they were performed in a single sequence – implies a kind of downplaying of the atrocity of maliciously and intentionally causing death of a series of people ... Our faith in the sanctity of human life must also find its expression in the sentencing of an offender and in emphasizing the meaning of any deprivation of human life in our case. I therefore accept the view that not only is a separate sentence to be imposed for each offense but also that the separate acts of attacking human life must also be expressed in cumulative sentences”.**

Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori

December 15, 2002

For similar reasons, it has been ruled that a person who has already been sentenced to life imprisonment for a murder and has committed another murder, a life sentence for that additional offense will be cumulative to the life imprisonment sentence for the previous offense”.

And according to Honorable Justice Heshin on p. 307 of the aforementioned verdict:

This applies to the offense of murder too. This also applies to the sentence to be inflicted on one who has murdered. Indeed, life imprisonment for the offense of murder is imprisonment for the rest of one's life. Conceptually, and naturally, life imprisonments are not cumulative. But it is felt that we cannot express the profoundness of the atrocity in the act of someone who has murdered many unless we inflict cumulative sentences upon him. "Whoever sheds the blood of a human, by a human shall that person's blood be shed" (Genesis 9:6).

In our time and place we no longer shed a human's blood as an official act. Also, it is not possible to execute a person twice. But cumulative life sentences may be inflicted on a person who has maliciously jeopardized life. A life sentence for every person and soul”.

In the **Popper** case, it was a murder that was carried out by continued gunfire, which could have been stopped, and the Court considered it to be a chain of acts that constitutes a single act. In the case before us, there is one bomb, which all at once killed in each event the victims in that attack, but in this case too, these must be considered to be separate murders, as set forth in the above mentioned **Popper** case.

Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori

December 15, 2002

(Ibid, p. 302, opposite the letters A-B) and see the above mentioned Civil Appeal 399/89 **State of Israel v. Zaloum**, p. 191, opposite the letter A.

In addition, despite the fact that each of Defendants 1-3 has been sentenced to a number of cumulative life imprisonment terms, we are not ignoring the additional offenses that they have carried out. The severity of these offenses, even if they are overshadowed by the murder offenses, stands by itself and an adequate penal response must not be avoided. Without detracting from the severity and meaning of each offense, out of those of which the Defendants have been convicted, we do not believe that it would be proper, considering all of the circumstances, to specify a sentence for each of the offenses.

As was ruled in Criminal Appeal 480/72 **Amer v. State of Israel**, Supreme Court Verdict 27 (2) 391, a person who is sentenced to life imprisonment and has committed another offense will have an appropriate sentence imposed for the additional offense too, for “**whether and when the sentence may be served is not a matter for the Court to answer**” (p. 392).

20. **Defendant 4**, born in 1972, took an active part in carrying out terrorist acts: he was an accomplice in aiding in murder (15 times), attempted murder, as well as aiding in attempted murder (62 times). He is a veritable criminal whose clothes are merely stained with blood without being completely soaked. Defendant 4 participated in conducting observations on a fuel tanker parking lot, with the clear intent of carrying out

Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori

December 15, 2002

a terrorist attack using them; Defendant 4 operated to identify vehicles for planting explosive devices; he was also an accomplice in an attempt to carry out a massive attack through activating an explosive device that was placed on iron railway tracks while a train was passing by; moreover, he volunteered his vehicle twice for assisting in carrying out the terrorist attacks. His proximity to the terrorist circle is not coincidental or forced, but is the result of free choice. His many, continued acts for the purpose of fulfilling terrorist objectives are also deserving of very harsh sentencing. For each of the offenses that he has committed, he deserves as significant prison sentence, to be served, and all the more so for the accumulation of dozens of such offenses.

The Counsel for the Prosecutor has asked to sentence Defendant 4 to four cumulative life imprisonment terms, for offenses of aiding the enemy in wartime and giving information to the enemy. Notwithstanding the great severity of the crimes of this Defendant, and to differentiate him from one who has committed actual murder, whose sentence would be **mandatory life imprisonment**, the sentence of Defendant 4 will be set in multiple years of imprisonment.

Before: Honorable Judge Ya'akov Tzaban
Honorable Judge Zvi Zilbertal
Honorable Judge Moshe Drori

December 15, 2002

21. In view of the foregoing, we sentence the Defendants as follows:

Defendant 1 – Wa'el Qasem – 35 cumulative life imprisonment terms and another 50 years' imprisonment, which are to be served concurrently to the life imprisonment terms.

Defendant 2 – Wisam Abasi – 26 cumulative life imprisonment terms and another 40 years' imprisonment, which are to be served concurrently to the life imprisonment terms.

Defendant 3 – Muhammad Ouda – 9 cumulative life imprisonment terms and another 40 years' imprisonment, which are to be served concurrently to the life imprisonment terms.

Defendant 4 – Ala' al-Din Abasi – 60 years' imprisonment from today.

A right of appeal to the Supreme Court within 45 days of today is conferred.

Handed down today, 10th of Tevet 5763 (December 15, 2002), in the presence of the parties appearing.

Ya'akov Tzaban, Judge

Zvi Zilbertal, Judge

Moshe Drori, Judge

בית המשפט

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני: כבוד השופט יעקב עבן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט משה דרורי

בעניין: המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד בלובשטיין ע"י ב"כ עו"ד

נ ג ד

1. ואאל קאסם
 2. וסאם עבאסי
 3. מוחמד עודה
 4. עלאא אלדין עבאסי
- ע"י ב"כ עו"ד הנאשמים (סניגוריה ציבורית) עאסלי

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם, בעובדות כתב האישום, אשר בו שלושה עשר

אישומים:

- א. נאשם 1 הורשע בחברות בארגון טרור - עבירה לפי סעיף 3 לפקודה למניעת טרור, התש"ח-1948; ב-35 עבירות רצח - לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ב-211 נסיונות רצח - עבירות לפי סעיף 305(1) לחוק; ב-12 עבירות של סיוע לאויב במלחמה - לפי סעיף 99 לחוק; ב-8 עבירות של מסירת ידיעה לאויב - לפי סעיף 111 לחוק; ב-2 עבירות של נסיון להרוס נכס בחומר נפיץ - לפי סעיף 456 לחוק; ב-2 עבירות של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה - לפי סעיף 332(1) לחוק; ב-2 עבירות של היזק בחומר נפיץ - לפי סעיף 454 לחוק

בתי המשפט

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני: כבוד השופט יעקב צבן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט משה דרורי

+ סעיף 452 לחוק; ב-2 עבירות של קשירת קשר לביצוע רצח - לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

ב. נאשם 2 הורשע בחברות בארגון טרור - עבירה לפי סעיף 3 לפקודה למניעת טרור, התש"ח-1948; ב-26 עבירות רצח - לפי סעיף 300(א)(2) לחוק; ב-129 עבירות של נסיון רצח - לפי סעיף 305(1) לחוק; ב-10 עבירות של סיוע לאויב במלחמה - לפי סעיף 99 לחוק; ב-7 עבירות של מסירת ידיעה לאויב - לפי סעיף 111 לחוק; ב-2 עבירות של נסיון להרוס נכס בחומר נפיץ - לפי סעיף 456 לחוק; ב-2 עבירות של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה - לפי סעיף 332(1) לחוק; ב-2 עבירות של היזק בחומר נפיץ - לפי סעיף 454 לחוק + סעיף 452 לחוק; ב-2 עבירות של קשירת קשר לביצוע רצח - לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

ג. נאשם 3 הורשע בחברות בארגון טרור - עבירה לפי סעיף 3 לפקודה למניעת טרור, התש"ח-1948; ב-9 עבירות רצח - לפי סעיף 300(א)(2) לחוק; ב-82 עבירות של נסיון רצח - לפי סעיף 305(1) לחוק; ב-26 עבירות של סיוע לרצח - לפי סעיף 300(א)(2) לחוק + סעיף 31 לחוק;

בתי המשפט

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני: כבוד השופט יעקב צבן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט משה דרורי

ב-124 עבירות של סיוע לנסיון רצח - לפי סעיף 305(1) לחוק + סעיף 31 לחוק; ב-5 עבירות של סיוע לאויב במלחמה - לפי סעיף 99 לחוק; ב-2 עבירות של מסירת ידיעה לאויב - לפי סעיף 111 לחוק; בקשירת קשר לביצוע רצח - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

ד. נאשם 4 הורשע בחברות בארגון טרור - עבירה על סעיף 3 לפקודה למניעת טרור, התש"ח-1948; בנסיון רצח - עבירה לפי סעיף 305(1) לחוק; ב-15 עבירות של סיוע לרצח - לפי סעיף 300(א)(2) לחוק + סעיף 31 לחוק; ב-62 עבירות של סיוע לנסיון רצח - לפי סעיף 305(1) לחוק + סעיף 31 לחוק; ב-3 עבירות של סיוע לאויב במלחמה - לפי סעיף 99 לחוק; ב-5 עבירות של מסירת ידיעה לאויב - לפי סעיף 111 לחוק; ב-2 עבירות של סיוע לסיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה - לפי סעיף 332(1) לחוק + סעיף 31 לחוק; ב-2 עבירות של סיוע להיזק בחומר נפיץ - לפי סעיף 454 לחוק + סעיף 452 לחוק + סעיף 31 לחוק; בקשירת קשר לביצוע רצח - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

בתי המשפט

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

**לפני: כבוד השופט יעקב צבן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט משה דרורי**

2. בשלהי שנת 2001 התגייס נאשם 1 לארגון החמאס, שהינו ארגון טרוריסטי, והופעל ע"י פעיל הארגון, מחמד ערמאן, המכונה אבו-מועז. נאשם 1 גייס לשורות הארגון את נאשמים 2, 3 ו-4, כשהוא מקפיד לשמור על מידור ביניהם. הנאשמים היו מאתרים מקומות לביצוע פיגועים שיגרמו למותם של יהודים רבים ככל האפשר. נאשם 1 בלבד דיווח על המקומות לאבו-מועז וקיבל ממנו אמצעים לביצוע פיגועים. בשנים 2001-2002 הנאשמים תכננו וביצעו פיגועים רצחניים, בהם נהרגו שלושים וחמישה בני אדם ונפצעו מאתיים ועשרה אחרים. הנאשמים ניצלו נגישותם למקומות שונים בעקבות העסקתם במקומות שונים בישראל.
3. בתחילת חודש מרץ 2002, נפגש אבו מועז עם נאשם 1, סיפר לו כי ישנו אדם המוכן לבצע פיגוע התאבדות, וביקש ממנו לאתר מסעדה הומת אדם בירושלים במטרה לבצע פיגוע רצחני. סמוך לאחר הפגישה האמורה, יצר נאשם 1 קשר עם נאשם 3 והשניים נסעו ל"קפה מומנט" ברח' עזה בירושלים, הקיפו פעמיים את המקום, בדקו את האבטחה בו והמתינו לראות כמה בני אדם מגיעים למקום. ביום 9.3.02 בשעות אחר הצהריים נפגשו נאשם 1, אבו מועז והמחבל המתאבד, פואד אסמאעיל אלחוראני, ברמאללה. בפגישה סיכמו השלושה כי נאשם 1 והמחבל המתאבד יפגשו באותו ערב, בשעה 22:00, במסגד בבית חנינה. באותו

בתי המשפט

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני: כבוד השופט יעקב צבן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט משה דרורי

יום, סמוך לאחר מכן, התקשר נאשם 1 לנאשם 2 וביקש ממנו להתלוות אליו לסיור באזור "קפה מומנט", על מנת לוודא שאין בסביבה כוחות בטחון העלולים לסכל את מימוש הפיגוע. סמוך לשעה 21:00, נסעו נאשמים 1 ו-2 ל"קפה מומנט", ולאחר שהתרשמו שאין בסביבה כוחות בטחון נסעו לבית חנינה. נאשם 1 אסף את המחבל המתאבד, שנשא על גופו חגורת נפץ, הסיעו במכוניתו, הורידו סמוך ל"קפה מומנט", והצביע בפניו היכן עליו לבצע את הפיגוע. המחבל המתאבד נכנס ל"קפה מומנט" והפעיל את המטען שהתפוצץ.

כתוצאה מכך נרצחו 11 בני אדם:

אברהם חיים רחמים ז"ל

גיר בורוכוף ז"ל

לימור בן שוהם ז"ל

דן אימני ז"ל

דנית דגן ז"ל

אורי פליקס ז"ל

ברוך לרצר ז"ל

טלי אליהו ז"ל

לבנת דבנטי ז"ל

בתי המשפט

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני: כבוד השופט יעקב צבן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט מנשה דרורי

אורית אזורוב ז"ל

נתנאל כוכבי ז"ל

ונפצעו 65 בני אדם נוספים.

4. בתחילת שנת 2002, אמר נאשם 1 לאבו מועז, כי ברצונו להצמיד מטען חבלה למכונית במטרה לבצע פיגוע רצחני, וביקש ממנו שיספק לו לשם כך מטען חבלה. ביום 2.2.02 ביקש נאשם 1 מנאשם 2 לינסוע עמו לרמאללה על מנת להביא מטען חבלה לצורך ביצוע הפיגוע. נאשם 2 נענה לבקשה והשניים נפגשו בשעות הערב של אותו יום במחסום קלנדיה, נאשם 2 המתין במחסום ונאשם 1 המשיך לרמאללה, קיבל מאבו מועז מטען חבלה וחזר לירושלים. ביום 3.2.02 סמוך לשעה 05:00 בבוקר, נסעו נאשמים 1 ו-2 במכוניתו של נאשם 1 לשכונת פסגת זאב בירושלים והטמינו את המטען תחת גלגל של מכונית משטרה. נאשמים 1-2 התרחקו מהמקום ונאשם 1 ניסה להפעיל את המטען באמצעות שלט רחוק, אך בשל תקלה לא התפוצץ המטען בהתאם לתכנון.
5. במהלך החודשים מרץ-אפריל 2002, סמוך לאחר הפיגוע ב"קפה מומנט", ביקש אבו מועז מנאשם 1 לאתר מקומות הומי אדם בתל אביב, במטרה לבצע פיגועים רצחניים שיגרמו למותם של יהודים רבים ככל האפשר. נאשם 1 פנה לשם כך

בתי המשפט

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני: כבוד השופט יעקב צבן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט משה דרורי

לנאשם 2 העובד בראשון לציון. נאשם 2 איתר לצורך האמור את מועדון "שפילד קלאב", הנמצא ברח' סחרוב 1 באזור התעשייה החדש בראשון לציון, ומסר הפרטים לנאשם 1. לבקשת נאשם 1, בזקו נאשם 2 ונאשם 4 כי למועדון באים אנשים רבים ונוכחו שאין בו אבטחה. נאשם 1 דיווח לאבו מועז וסוכם על העברת מחבל מתאבד ביום 7.5.02. נאשם 2 נסע עם נאשם 1 על מנת לאתר הדרך הנוחה להעביר המחבל מבית איכסא לראשון לציון.

ביום 7.5.02, בחורשה סמוכה לבית איכסא, אסף נאשם 1 את המחבל המתאבד, מוחמד ג'מיל אחמד מועמר, שהגיע עם אבו מועז מרמאללה במונית. נאשם 2 הסיע את נאשם 1 ואת המחבל המתאבד מצומת רמות בירושלים לראשון לציון. נאשמים 1-2 הורידו את המחבל המתאבד מהמונית, מול מועדון "שפילד קלאב". לבקשת נאשם 1, הצביע נאשם 2 בפני המחבל המתאבד על מיקומו המדויק של המועדון, ביודעו כי בכוונת המחבל המתאבד לפוצץ עצמו בתוך המועדון. המחבל המתאבד ירד מהרכב, הלך לכיוון המועדון - בעוז נאשמים 1-2 נוסעים בחזרה לירושלים - נכנס למועדון והפעיל את המטען שהתפוצץ. כתוצאה מכך נרצחו 15 בני אדם:

רחמים קמחי ז"ל

רפאל חיים ז"ל

ענת טרמפורישי ז"ל

בתי המשפט

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני:
כבוד השופט יעקב צבן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט משה דרורי

אבי בייז ז"ל

אתי ויצחק בבלר ז"ל

ישראל שוקאר ז"ל

שונה מגורי ז"ל

שרוך רסאן ז"ל

נואה חינאווי ז"ל

ביר לובטון ז"ל

רגינה מלכה בוסלן ז"ל

דליה מסה ז"ל

פנינה הקרי ז"ל

עדנה כהן ז"ל

ונפצעו 59 בני אדם נוספים.

6. במהלך חודש מאי 2002, סמוך לאחר הפיגוע במועדון "שפילד קלאב", ביקש אבו מועז מנאשם 1 לאתר מיכלית דלק, אליה ניתן יהיה להצמיד מטען חבלה, במטרה לבצע פיגוע רצחני. נאשם 1 פנה לנאשם 2 וביקש ממנו לאתר מיכלית דלק לבצע באמצעותה את הפיגוע. הנאשמים 2 ו-4 נסעו פעמיים לחולון ותצפתו

בית המשפט

פ"ח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני: כבוד השופט יעקב צפן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט משה דרורי

על חניון מיכליות דלק ועל מסלול נסיעת מיכלית מחולון לאתר פי גלילות. נאשם 2 יצר קשר עם נאשם 1 ודיווח לו כי יש מיכלית מתאימה שניתן לבצע בה פיגוע. ביום 22.5.02 בשעות הלילה נפגש נאשם 1 עם אבו מועז בבית איכסא, וזה העביר לידי נאשם 1 מטען חבלה שהוטמן בקופסה העשויה קרטון, אליו מחוברים שני מכשירי טלפון ניידים. אבו מועז הדריך את נאשם 1 להפעיל את המטען באמצעות מכשירי הטלפון הניידים.

ביום 23.5.02, סמוך לשעה 05:00, נפגשו נאשמים 1-2 בביר איוב, נסעו יחדיו ונאשם 2 הדריך את נאשם 1 למקום חניית המיכלית. כשהגיעו למקום, ירד נאשם 1 מהמכונית והצמיד את מטען החבלה לחלק הקדמי התחתון של מיכל הדלק באמצעות מגנט. נאשם 1 עקב בנסיעה אחר המשאית עד שהגיעה לאתר "פי גלילות". וזאת יש לדעת: "פי גלילות" משמש מאגר ארצי לדלק ולגז ופיצוץ אתר זה - אם היה קורה - היה פיגוע בהיקף רחב, שהיה יכול לגרום נזק ניכר והרוגים רבים. למותר לציין, כי בהתחשב במקום הפיצוץ, רק בנס לא נגרם אסון גדול. כרבע שעה לאחר שנכנסה המשאית לאתר, הפעיל את מטען החבלה בכוונה שיתפוצץ ויגרום למותם של יהודים רבים ככל האפשר. כתוצאה מכך, התפוצץ המטען והמיכלית ניזוקה.

בתי המשפט

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני: **כבוד השופט יעקב צבן**
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט משה דרורי

7. במהלך חודש מאי 2002, ביקש נאשם 1 מנאשם 2 למצוא, ביחד עם נאשם 4, מכוניות באזור הגבעה הצרפתית בירושלים, שאליהן ניתן להצמיד מטעני חבלה, במטרה לבצע פיגועים רצחניים. נאשמים 2 ו-4 איתרו שתי מכוניות משטרה ורכב פרטי אחד, והחליטו שהם מתאימים להטמנת מטעני חבלה בהן ולביצוע פיגועים. ביום 26.6.02, בשעות הלילה, נסעו נאשמים 1-2 לבית איכסא ומשם הביאו שלושה מטעני חבלה.
- ביום 27.6.02, סמוך לשעה 04:30 בבוקר, נפגשו נאשמים 2 ו-4 בשכונת סילוואן, נסעו לשכונת הגבעה הצרפתית, נאשם 2 ירד מהרכב והצמיד מטען חבלה בגלגל ימני-אחורי של שני רכבי משטרה, שעמדו במרחק מה זה מזה, וכן הצמיד מטען חבלה בגלגל קדמי ימני של מכונית פרטית. נאשם 1 כיוון את מטעני החבלה שיתפוצצו בסמוך לשעה 08:00, מתוך סברה שבשעה זו ימצאו בתוך הרכבים בעליהם ומקורביהם ותתממש כוונת הנאשמים לגרום למותם של אותם אנשים.
8. במהלך חודשים מאי-יוני שנת 2002, ביקש אבו מועז מנאשם 1 לבדוק היכן ניתן להניח מטעני חבלה על פסי רכבת, במטרה לבצע פיגוע רצחני. סמוך לאחר מכן, פנה נאשם 1 לנאשם 2, וביקש ממנו לאתר ביחד עם נאשם 4 מקום להנחת מטען חבלה על פסי רכבת. נאשמים 2 ו-4 תצפתו בלוד ואיתרו מקום לפיגוע במסילת

בתי המשפט

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני: כבוד השופט יעקב צבן
כבוד השופט צבי וילברטל
כבוד השופט משה דרורי

הרכבת, נאשם 2 דיווח לנאשם 1, שדיווח לאבו מועז, וזה העביר לנאשם 1 מטען חבלה, שהוכנס למיכל מיץ גדול, כשאליו מחובר מנגנון הפעלה באמצעות מכשירי טלפון ניידים.

ביום 29.6.02 בשעות הערב נפגשו נאשמים 1 ו-2 ונסעו ברכבו של נאשם 2 ללוד ואיתם מטען החבלה. כשהגיעו למקום שיועד לביצוע הפיגוע, ירד נאשם 1 מהרכב, נאשם 2 הצביע בפניו על המסילה, ובהתאם להנחייתו של נאשם 1, עזב את המקום. לאחר שהשתהה ובחר עיתוי מתאים לכך, הצמיד נאשם 1 את מטען החבלה לפסי הרכבת.

ביום 30.6.02, סמוך לשעה 06:00 בבוקר, נפגשו נאשם 1 ונאשם 2 בירושלים ונסעו ללוד. על פי הנחית נאשם 1, נסע נאשם 2 ברכבו של נאשם 4 לכיוון דרום והמתין להגעת הרכבת. באותו זמן נסע נאשם 1 ברכבו למסילת הרכבת והמתין גם הוא לבוא הרכבת. על פי הנחית נאשם 1, כשראה נאשם 2 כי הרכבת מתקרבת לאזור שבו הוטמן מטען החבלה, דיווח לנאשם 1 בטלפון כי הרכבת מגיעה וכי עליו להפעיל את מטען החבלה. נאשם 1 הפעיל את מטען החבלה, המטען התפוצץ וכתוצאה מכך נפצעו ארבעה בני אדם ונגרם נזק לקטר הרכבת ולמסילת הברזל.

בתי המשפט

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי לירושלים

15/12/2002

לפני: כבוד השופט יעקב צבן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט משה דרורי

9. במהלך חודש יולי שנת 2002, ביקש אבו מועז מנאשם 1 לאתר מקום נוסף על מסילת רכבת, בו ניתן להניח מטעני חבלה, במטרה לבצע פיגוע רצחני. נאשמים 1 ו-2 נסעו לאזור יבנה ואיתרו מקום להנחת מטען חבלה על מסילת הרכבת. ביום 20.7.02 הגיעו נאשמים 1-2 ו-4 לבית איכסא ונאשם 1 קיבל מאבו מועז מטען נפץ. מיד לאחר מכן נסעו נאשמים 1-2 ו-4 למסילת הרכבת בכפר גבירול, שם הוריד נאשם 4 את נאשם 1 וחזר לירושלים. נאשם 1 הצמיד את מטען החבלה למסילת הרכבת וחזר לירושלים עם נאשם 2, שהמתין לו. ביום 21.7.02 בשעות הבוקר המוקדמות נסעו נאשם 1 ונאשם 2 למסילת הרכבת בכפר גבירול. על פי הנחית נאשם 1, המתין נאשם 2 במרחק של כ-300 מ' ממקום המטען לבוא הרכבת, ונאשם 1 המתין גם הוא לבוא הרכבת על המסילה, בסמוך למקום שבו הטמין את המטען. על פי הנחית נאשם 1, כשראה נאשם 2 כי הרכבת מתקרבת לאזור בו הוטמן מטען החבלה, דיווח לו טלפונית כי הרכבת מגיעה, כדי שיפעיל את מטען החבלה. מיד לאחר מכן, במטרה להרוג נוסעים רבים ככל האפשר, הפעיל נאשם 1 את מטען החבלה, המטען התפוצץ וכתוצאה מכך נפצע אדם אחד ונגרם נזק לקטר הרכבת ולמסילת הברזל.

בתי המשפט

פ"ח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני:
 כבוד השופט יעקב צבן
 כבוד השופט צבי זילברטל
 כבוד השופט משה דרורי

10. במהלך חודש אוגוסט שנת 2002, ביקש אבו מועז מנאשם 1 לאתר מיכלית דלק נוספת שאליה ניתן יהיה להצמיד מטען חבלה, במטרה לבצע פיגוע רצחני. נאשם 1 איתר מיכלית דלק בפסגת זאב וביום 6.8.02 קיבל מאבו מועז מטען חבלה. ביום 7.8.02 נסעו נאשמים 1-2 לפסגת זאב, כשהמטען עמם. כשהגיעו לפסגת זאב, נאשם 2 הניח את מטען החבלה בחלק האחורי של המיכלית ובסמוך לכך ניגש נאשם 1 להפעיל את מטען החבלה, אך נמנע מעשות כן אחרי שהבחין בשוטר בקרבת מקום וחשש להיתפס. מאוחר יותר באותו יום, בזמן שהמיכלית חנתה במוסך ברח' שמוטקין בראשון לציון, התפוצץ מטען החבלה וכתוצאה מכך נפצע אדם אחד והמיכלית ניזוקה.
11. בתחילת חודש יולי שנת 2002, במהלך פגישה בין נאשם 1 לאבו מועז, ביקש אבו מועז מנאשם 1 לאתר מקום הומה אדם במטרה לבצע פיגוע רצחני שיגרור למות יהודים רבים. נאשם 1 פנה לנאשם 3 וביקש ממנו לאתר מקום מתאים לביצוע פיגוע גדול. נאשם 3 הציע לנאשם 1 לבצע פיגוע באוניברסיטה העברית, בהר הצופים, בירושלים (להלן - "האוניברסיטה"), ואמר כי הוא מכיר היטב את המקום משום שעבד שם כצבעי ובידו עדיין כרטיס כניסה למקום. נאשם 1 סיכם עם נאשם 3 שיתאים את מראהו למראה של סטודנט ויטמין מטען חבלה באוניברסיטה,

בתי המשפט

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני:

כבוד השופט יעקב צבן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט משה דרורי

במקום שבו ריכוז גדול ביותר של אנשים. כן סוכם כי נאשם 1 ימתין לו מחוץ לאוניברסיטה, ולאחר שיתרחקו מהמקום יפעילו את המטען באמצעות מכשיר טלפון נייד. נאשם 3 הסכים לתוכנית. מספר ימים לאחר מכן נכנס נאשם 3 לאוניברסיטה באמצעות כרטיס הכניסה שהיה ברשותו, ערך סיור במקום והחליט לבצע את הפיגוע ב"קפיטריה על שם פרנק סינטרה" בשעה 13:00 לערך, כיוון שבמקום זה ובשעה זו (עת ארוחת הצהריים) יש ריכוז גדול של בני אדם. נאשם 3 אף החליט כי את מטען החבלה יעביר אליו נאשם 1 מעל הגדר הפונה לכפר עיסאווייה, משום שבצד זה אין אבטחה והגדר נמוכה. כשסיים את הסיור התקשר נאשם 3 לנאשם 1, וזה בא ואסף אותו מהאוניברסיטה. סמוך לאחר מכן, נפגשו נאשם 1 ואבו מועז בבית איכסא, שם העביר אבו מועז לנאשם 1 מטען חבלה בתוך תיק גב בצבע שחור והראה לו כיצד להפעילו. אבו מועז ביקש מנאשם 1 לוודא כי אין במקום בני מיעוטים.

ביום 28.7.02, סמוך לשעה 10:00, נסעו נאשמים 1 ו-3 לאוניברסיטה. נאשם 3 נכנס לאוניברסיטה ופגש את נאשם 1 סמוך לגדר הפונה לכפר עיסאווייה. נאשם 1 העביר לנאשם 3 את מטען החבלה מעבר לגדר, ונאשם 3 החביאו במחסן שנמצא בחנייה של האוניברסיטה. באותו יום, סמוך לשעה 13:30, נטל נאשם 3 את מטען החבלה מהמחסן, חיבר אליו את הטלפון הנייד שאמור היה להפעילו, הניח אותו

בתי המשפט

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני:
כבוד השופט יעקב צבן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט משה דרורי

בקפוטריה על כסא, יצא מהאוניברסיטה, ניסה להפעיל המטען ע"י כך שהתקשר לטלפון הנייד שהוצמד למטען אך לא הצליח. נאשם 3 פגש את נאשם 1, שכל אותה עת המתין לו סמוך לבית חולים "הדסה הר הצופים" (סמוך לקמפוס האוניברסיטה העברית שבהר הצופים), והשניים ניסו שוב להפעיל את המטען. משלא שמעו נאשמים 1 ו-3 רעש של אמבולנסים ומכוניות משטרה, הבינו כי קרתה תקלה והמטען לא התפוצץ. אז, חזר נאשם 3 לאוניברסיטה, נטל עמו את המטען הארוז כמתואר לעיל, ויחד עם נאשם 1 הטמינו בין שיחים בשכונת הגבעה הצרפתית. נאשם 1 יצר קשר עם אבו מועז, סיפר לו כי כשניסו להתקשר לטלפון הנייד המוצמד למטען על מנת להפעילו לא היה קו זמין, ולכן לא הצליחו להפעיל את המטען. נאשם 1 ביקש מאבו מועז לתקן את המטען. סמוך לאחר מכן נפגשו נאשם 1 ואבו מועז בבית איכסא, נאשם 1 החזיר לאבו מועז את המטען והשניים סיכמו להיפגש באותו מקום יומיים לאחר מכן. ביום 30.7.02 נפגשו נאשם 1 ונאשם 3 עם אבו מועז בבית איכסא וקיבלו ממנו את מטען החבלה המתוקן.

12. ביום 30.7.02, מיד לאחר קבלת מטען החבלה המתוקן מאבו מועז, נסעו נאשם 1

ונאשם 3 לאוניברסיטה, נאשם 3 קפץ מעל הגדר והטמין את מטען החבלה

בחורשת עצים הסמוכה לגדר.

משרד הבריאות

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני:
כבוד השופט יעקב צבן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט משה דרורי

ביום 31.7.02, סמוך לשעה 08:00, נפגשו נאשם 1 ונאשם 3 בשער שכם, קנו עיתון בשפה עברית וכן בושם, על מנת לפזרו על התיק בתוכו הוטמן המטען כדי לנטרל את ריח חומר הנפץ. כן הצטיידו נאשמים 1 ו-3 בכפפות על מנת להימנע מהשארת טביעות אצבע על התיק. נאשם 1 נתן לנאשם 3 את מכשיר הטלפון הנייד ממנו היה אמור להתקשר לטלפון הנייד המחובר למטען החבלה. נאשמים 1 ו-3 נסעו לאוניברסיטה, נאשם 3 נכנס פנימה באמצעות כרטיס הכניסה שהיה בידו, בעוד נאשם 1 ממתין לו בחוץ. נאשם 3 נטל את מטען החבלה מהמקום שבו היה מוטמן והחביאו במחסן במגרש החניה של האוניברסיטה. נאשם 3 פגש את נאשם 1, שהמתין לו מחוץ לאוניברסיטה, והשניים נסעו לרמאללה "להעביר את הזמן" באכילה ובתפילה עד שעה 13:00, השעה שבה תכננו לבצע הפיגוע.

סמוך לשעה 12:30 נסעו נאשמים 1 ו-3 לאוניברסיטה. נאשם 3 נכנס פנימה באמצעות כרטיס הכניסה שהיה ברשותו, בעוד נאשם 1 ממתין מחוץ למקום. נאשם 3 לקח את התיק עם מטען החבלה מהמחסן, נשא אותו על גבו כדי להידמות לסטודנט מן המניין וצעד לכיוון הקפיטריה, שהיתה הומת אדם באותה שעה. כשהגיע לקפיטריה, איתר הנאשם 3 מקום בו היה ריכוז גדול של בני אדם, הניח את התיק עם מטען החבלה על שולחן פנוי סמוך אליהם. הנאשם 3 הניח את העיתון שקנה עם נאשם 1 באותו בוקר על התיק עם המטען, כדי ליצור רושם בלתי

בתי המשפט

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני:
 כבוד השופט יעקב צבן
 כבוד השופט צבי זילברטל
 כבוד השופט משה דרורי

מחשיד לגבי התיק הנטוש, ויצא מן האוניברסיטה. נאשם 3 התקשר לנאשם 1 שיבוא לאסוף אותו והשניים נפגשו סמוך לבית חולים "הדסה הר הצופים". משנמצאו השניים ברכב, הפעיל נאשם 3 את מטען החבלה והמטען התפוצץ. נאשמים 1 ו-3 המתינו לשמוע את קולות הסירנות של רכבי ההצלה ומכוניות המשטרה שהגיעו למקום, ולאחר שוידאו שהפיגוע "הצליח", חזרו איש איש לביתו. כתוצאה מהפיצוץ נרצחו תשעה בני אדם:

דפנה שפרוך ז"ל

מרלה בנט ז"ל

דינה קרטור ז"ל

בן בלוטשטיין ז"ל

רויטל בראשי ז"ל

דוד לדובסקי ז"ל

לוינה שפירא ז"ל

ג'ניס רות קולטר ז"ל

דוד גריף ז"ל

וכן נפצעו 81 בני אדם נוספים.

בתי המשפט

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני: כבוד השופט יעקב צבן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט משה דרורי

13. בתחילת חודש אוגוסט שנת 2002, במהלך פגישה בין נאשם 1 לאבו מועז, ביקש אבו מועז מנאשם 1 לאתר מקום הומה אדם במטרה לבצע פיגוע רצחני. נאשם 1 הציע לאבו מועז לבצע פיגוע באחת משתי מסעדות בתל אביב או במסעדה בצומת מסמיה, בהתאם להמלצת נאשם 2. ביום 17.8.02 נסעו נאשם 1 ונאשם 2 לבית איכסא. נאשם 1 ירד בבית איכסא וביקש מנאשם 2 להמתין לשיחת טלפון ממנו. נאשם 2 נסע לכיוון המחסום על כביש רמות-נבי סמואל, ובדרך הבחין במחסום זמני של הצבא בכביש העולה מבית איכסא לכביש רמות-נבי סמואל. ביום 17.8.02 פגש נאשם 1 את אבו מועז וקיבל ממנו מטען חבלה העשוי משני מיכלי שמפו מוטמן בתיק שחור ומופעל באמצעות טלפון נייד. באותה הזדמנות ביקש אבו מועז מנאשם 1 לאסוף מידע על מועדון צוותא בתל אביב, ולבדוק אם ניתן לבצע שם פיגוע. לצורך זה, העביר אבו מועז לנאשם 1 פיסת קרטון כשעל צדה האחד כתב אבו מועז בערבית "מועדון צוותא" ובצדה השני כתב את מספר הטלפון הנייד אשר היה מוצמד למטען החבלה שהעביר לו באותו מועד. כוונת הנאשמים 1-2 היתה להטמין את מטען החבלה באותו ערב במסעדה בתל אביב, לפוצץ אותו ולגרום למותם של בני אדם רבים. נאשם 1 התקשר לנאשם 2, ביקש ממנו שיבוא לקחת אותו והורה לו לחזור באותה דרך שבה הגיעו לבית איכסא. משוידא נאשם 2 כי בכוונת נאשם 1 להעביר המטען בדרך האמורה, הוזהירו נאשם

בתי המשפט

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני:
כבוד השופט יעקב צבן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט מיצה דרורי

2 כי בדרך יש מחסום צבאי, ונאשם 1 הורה לו להורידו בקצה בית איכסא ומשם לחזור לירושלים. נאשם 2 החל בנסיעה חזרה לירושלים ונעצר במחסום רמות ע"י כוחות הבטחון. נאשם 1 שביקש להימלט מהמקום החל לצעוד ברגל לכיון כביש ירושלים תל-אביב, כשהוא נושא את מטען החבלה, ניסה להתקשר לנאשם 2 כדי שיבוא לאסוף אותו ולאחר כשעתיים, משלא עלה בידו לאתר את נאשם 2, התקשר נאשם 1 לביתו שלו וביקש מאשתו למסיר לו מספר טלפון של נאשם 4. נאשם 1 התקשר לנאשם 4 וביקש ממנו שיבוא לקחת אותו מכביש ירושלים תל אביב. לאחר שנאשם 4 אסף את נאשם 2, נעצרו השניים ע"י כוחות הבטחון בשכונת רוממה בירושלים. בכך, סוכל הפיגוע שאותו תכננו לבצע.

14. בנוסף למתואר לעיל, במהלך חברותם בחוליה ובארגון פעלו הנאשמים לאיתור יעדים נוספים ברחבי ישראל לביצוע פיגועים בכוונה להרוג יהודים. הנאשמים נהגו לנסוע ברחבי ישראל במכוניתם ולאסוף מידע על מקומות שהגישה אליהם נוחה ושאינן סידורי אבטחה במקום. הנאשמים הקפידו לאתר יעדים בהם נמצאים אנשים רבים או אנשי משטרה, כמפורט להלן: ג'יפ משטרה בשכונת פסגת זאב בירושלים; מרכז מסחרי בשכונת רמות אשכול בירושלים; מסעדה בשכונת עין כרם בירושלים; מסילת רכבת סמוך לאשדוד; מסעדה בתל אביב; קיבוץ עין גדי;

בתי המשפט

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני: כבוד השופט יעקב צפן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט משה דרורי

חנות באזור התעשייה ראשון לציון; תחנת אוטובוס בשכונת פסגת זאב בירושלים;
מסעדה וסופרמרקט בשכונת תלפיות בירושלים; מסעדת סברו בירושלים;
סופרמרקט במרכז העיר ירושלים.

15. בענין העונש, הגיעו הצדדים להסכמה כדלקמן:

בגין עבירות הרצח בהן הורשעו - על נאשם 1 ייגזרו 35 מאסרי עולם מצטברים
זה לזה, על נאשם 2 ייגזרו 26 מאסרי עולם מצטברים זה לזה, על נאשם 3 ייגזרו
9 מאסרי עולם מצטברים זה לזה.
אין הסכמה לענין העונש שיוטל על נאשמים 1-3 בגין יתר העבירות בהן הורשעו,
אך בקשת המאשימה היא לגזור בנפרד את עונשם בגין עבירות אלה, ולקבוע כי
הנאשמים ירצו עונש זה בחופף למאסרי העולם המצטברים.
אין הסכמה לענין העונש שיוטל על נאשם 4.

16. הנאשם 1 נשא בשם כל הנאשמים את דברם.

הנאשמים לא הביעו חרטה. להיפך, הם התגאו במעשיהם הנפשעים, בהרס ובקטל
שזרעו במקומות רבים בישראל, ואף קראו לאחרים לבוא בעקבותם. הדברים
שנשאו לא היו אלא נאום הסתה מתוכנן וקשה מנשוא.

בתי המשפט

פ"ח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני:
כבוד השופט יעקב צפן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט משה דרורי

17. בהתחשב בנסיבות התיק דנן, אין כל מקום להתחשב בשיקולים אישיים או שיקולי

שיקום.

הנאשמים ביצעו מעשי רצח, הרג ופגיעה באזרחים, לאחר תכנון מדוקדק, בקור רוח מקפיא ומתוך רצון לקטול כמה שיותר יהודים, ולשם כך חיפשו תמיד מקומות הומי אדם, שכל כוונתם לזרוע הרס וטרור בישראל. הנאשמים הם אנשים מסוכנים ביותר, ועל כן הענישה צריכה להיות מירבית, על מנת להרחיקם לכל ימי חייהם מהחברה ומהציבור. מסכת הטרור הרצחנית של הנאשמים שלפנינו הינה חמורה ביותר, מעשים נפשעים וזוועתיים כל כך של מוות והרס, אשר המילים והתיאורים מחוורים למולם. הנאשמים עסקו יום יים, שעה שעה ובמשך תקופה ארוכה, בתכנון פיגועים כדי לזרוע מוות והרס. הם פעלו כחוליית טרור רצחנית וצמאה לדם, דמם של אזרחים חפים מפשע, שכל חטאם היה היותם יהודים המצויים בארץ ישראל. זה היה המניע שביסוד מעשיהם וכל נסיון לתארם כמונעים ממניעים אחרים, כפי שנעשה בדברם האחרון, אינו מתיישב עם מעשיהם הנפשעים. מן הראוי הוא כי עבריינים כאלה יימקו בכלא עד אחרית ימיהם.

18. **נאשם 1**, יליד 1971, נמצא אחראי לרציחתם של 35 בני אדם, לניסיון רציחתם

של 211 בני אדם נוספים ולעבירות נוספות שפורטו לעיל. הנאשם 1 גייס את

בתי המשפט

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני: כבוד השופט יעקב צבן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט משה דרורי

הנאשמים האחרים לשורות ארגון החמאס והיווה עבורם מנהיג ויזם של טרור, כמו גם חוליה מקשרת בינם לבין פעיל ארגון החמאס, אבו-מועז. שליטתו של הנאשם 1 בכל פעילות הטרור אפשרה לו למדר את הנאשמים האחרים, לפי צרכיו ועל-פי רצונו. הנאשם 1 אף נהג להסיע בעצמו את המהבלים המתאבדים למקום הפיגוע המיועד, תוך שהוא ממלא תפקיד מרכזי בתכנון ובהוצאה לפועל של הפיגועים השונים.

נאשם 2, יליד 1977, נמצא אחראי לרציחתם של 26 בני אדם, לניסיון רציחתם של 129 בני אדם נוספים ולעבירות נוספות שפורטו לעיל, והיה שותף מלא ופעיל לפיגועי הטרור. כך לדוגמא, הנאשם 2 הוא שאיתר את מועדון "שפילד קלאב" בראשון לציון כמקום אופטימלי לביצוע פיגוע טרור.

נאשם 3, יליד 1973, נמצא אחראי לרציחתם של 9 בני אדם, לניסיון רציחתם של 82 בני אדם נוספים ולעבירות נוספות שפורטו לעיל. הנאשם 3 הוא שהציע לנאשם 1 לבצע פיגוע טרור המוני בשטחי האוניברסיטה העברית בירושלים. הוא אף עשה שימוש בכרטיס הכניסה לאוניברסיטה לשם קידום מטרותיו הפליליות, תוך שהיווה ציר מרכזי בבחירת המקום. נחישותו לקיים את הפיגוע הינה הגורם

בתי המשפט

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני: כבוד השופט יעקב צבן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט משה דרורי

המרכזי בהתרחשותו והוא אף לא נרתע מקשיים שונים שנערמו בדרכו. הנאשם 3 היה אף מי שהפעיל בעצמו את מטען חומר הנפץ שהונח על-ידו בקפיטריה.

19. נאשמים 1-3 רצחו יותר מאדם אחד. קיים עקרון הלכתי, המשקף את עמדת היהדות, לפיו "כל המאבד נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו איבד עולם מלא וכל המקיים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו קיים עולה מלא" (סנהדרין, דף לז, עמ' א').

חלק גדול מבין הנרצחים לא הספיקו להיות את חייהם ונקטלו בגיל צעיר. אותה משנה במסכת סנהדרין, שציטטנו לעיל, אומרת: "דיני נפשות - דמו ודם זרעותיו תלויין בו עד סוף העולם שכן מצינו בקין שהרג את אחיו שנאמר 'דמי אחיך צועקים' אינו אומר דם אחיך אלא דמי אחיך, דמו ודם זרעותיו". לפיכך, כדי לבטא את עמדתינו לגבי פשעי הנאשמים, וכדי להבהיר כי אף שמבחינתם כוונתם היא לרצוח יהודים באופן כמותי, אנו רואים בכל נרצח ונרצח איכות בפני עצמה, כאילו היא - הנפש הנרצחת - הוא עולם מלא. לכן סבורים אנו כי יש לקצוב עונש מאסר עולם נפרד בגין כל אדם אשר נרצח על ידי הנאשמים, וכי מאסרי עולם אלה יהיו מצטברים, מאסר עולם לכל נפש אשר

בתי המשפט

פ"ח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני:
 כבוד השופט יעקב צבן
 כבוד השופט צבי זילברטל
 כבוד השופט משה דרורי

איבד ורצה אותו נאשם. ראו לענין זה דברי כבוד השופט דורנר בע"פ

1742/91 עמי פופר נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(5) 289, בעמ' 303-304:

"מסקנה זאת היא הכרחית גם מנקודת מבט מוסרית, המכירה בקדושת חייו של אדם כערך יסודי. ערך חיי האדם וסלידתנו העמוקה ממעשים הפוגעים בו חייבים למצוא ביטוי מפורש ונפרד גם במסגרת גזירת העונש, הן לעניין מספר העונשים שיש לגזור על הנאשם והן לעניין הצטברותם. אף כי מעשה רצח של אדם בודד הוא בשלעצמו מעשה נפשע וחמור מאין כמותו, גזירה של אותו עונש על מי שרצח אדם אחד ועל מי שרצח רבים עלולה להתפרש כהחלשה של משמעות ערך חיי האדם, ואף עלולה למגוע במידת ההרתעה. שכן, מה יעצור רוצח מלהרבות את קורבנותיו אם בגין הקורבנות הנוספים הוא לא יהיה צפוי לכל תוספת עונש? מטעמים אלו נגזרו על מחבל, אשר דקר בסכין אנשים שהמתינו בתחנת אוטובוס ואחרים שניקרו בדרכו, וגרם באופן זה למותם של שניים ולפציעתם של שלושה, שני עונשי מאסר עולם נפרדים ועשר שנות מאסר בגין כל אחת מעבירות הגיסיון לרצח. נקבע כי עונשים אלה יצטברו זה לזה. כדברי הנשיא שמגר בע"מ 399/89 מדינת ישראל נ' זלום, פ"ד מו(2) 187, בעמ' 192: 'גזירת עונשי מאסר חופפים על מספר מעשי רצח - אף אם מדובר בכאלה שבוצעו ברצף אחד - יש בה מכללא משום מיזעור של הזוועה שבגרם המוות הזדוני והמכוון של שורה של אנשים... האמונה שלנו בקדושת חיי האדם חייבת למצוא ביטוייה גם בענישה של עבריין ובהדגשת משמעותו של כל קיפוח של חיי אדם בעינינו. מקובלת עלי, על כן, השקפה כי לא רק שיש לגזור עונש נפרד על כל עבירה אלא כי מעשי פגיעה נפרדים בחיי אדם צריכים גם למצוא ביטויים בעונשים המצטברים זה לזה".

בתי המשפט

פז 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני:
כבוד השופט יעקב צפן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט משה דרורי

מטעמים דומים נפסק כי אדם שנשפט כבר למאסר עולם בגין מעשה רצח ועבר עבירת רצח נוספת, עונש מאסר העולם בגין העבירה הנוספת יצטבר לעונש מאסר העולם בגין העבירה הקודמת".

ודברי כבוד השופט חשין בעמ' 307 לפסק הדין הנ"ל:

"כך הוא באשר לעבירת הרצח. כך הוא גם באשר לעונש שיוטל על מי שרצח. אכן, מאסר עולם בעבירת רצח הוא מאסר עד צאת הנשמה. מבחינה מושגית - וזה דרך הטבע - אין מאסרי עולם מצטברים. ואולם דומה כי לא נוכל לבטא את עומק הזוועה שבמעשהו של מי שרצח את הרבים אלא אם נטיל עליו עונשים מצטברים. "שפך דם האדם באדם דמו ישפך" (בראשית, ט', ו). בימינו ובמקומנו אין עוד שופכים - כמעשה-ממלכה - את דם האדם. גם אין ניתן להוציא לחורג אותו אדם שתי פעמים. אך מאסרי עולם במצטבר ניתן להטיל על מי שקיפח חיים בזדון. מאסר עולם תחת כל נפש ונשמה".

בפרשת פופר מדובר ברצח שבוצע על-ידי ירי רצוף, שניתן להפסיקו, ובית משפט

ראה בו שרשרת מעשים שהינה בגדר מעשה אחד. במקרה שלפנינו מדובר בפצצה

אחת, אשר בבת אחת קטלה בכל אירוע את הנרצחים שבאותו פיגוע, אך גם

במקרה זה יש לראות בכך מעשי רצח נפרדים, כפי שנאמר בפרשת פופר הנ"ל

בית המשפט

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני: כבוד השופט יעקב גבן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט משה דרורי

(שם, עמ' 302, מול אותיות א-ב) וכן ראו ע"פ 399/89 מדינת ישראל נ' זלום
הנ"ל, בעמ' 191 מול האות א'.
בנוסף, על אף העובדה שעל כל אחד מהנאשמים 1-3 נגזרו מספר מאסרי עולם,
במצטבר, אין אנו מתעלמים מהעבירות הנוספות שביצעו. החומרה שבעבירות
אלה, הגם שהן עומדות בצילן של עבירות הרצח, עומדת לעצמה ואין להימנע
מתגובה עונשית הולמת. מבלי לגרוע מזומרתה ומשמעותה של כל עבירה ועבירה
מבין אלו שבהן הורשעו הנאשמים, איננו סבורים שראוי, בהתחשב במכלול
הנסיבות, לנקוב בענישה ספציפית לכל אחת מהעבירות.
כפי שנפסק בע"פ 480/72 עמר נ' מדינת ישראל, פ"ד כ"ז(2) 391, גם מי
שנשפט למאסר עולם ועבר עבירה נוספת, יוטל עליו עונש מתאים לעבירה
הנוספת, כאשר "אם ואימתי ניתן העונש לביצוע אינו ענין לבית המשפט
לענות בו" (עמ' 392).

20. **נאשם 4**, יליד 1972, נטל חלק פעיל בביצוע מעשי טרור: היה שותף לסיוע לרצח
(15 פעמים), לנסיון רצח, כמו גם לסיוע לניסיון רצח (62 פעמים). מדובר
בעבריין של ממש שבגדיו "רק" הוכתמי בדם ולא נספגו בו עד תום. הנאשם 4
השתתף בעריכת הצפיות על חניון מכליות דלק, מתוך כוונה ברורה לבצע

בתי המשפט

פח 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני:
 כבוד השופט יעקב צבן
 כבוד השופט צבי זילברטל
 כבוד השופט משה דרורי

באמצעותן פיגוע טרור; הנאשם 4 פעל לשם זיהוי רכבים להטמנת מטעני חבלה; הוא היה אף שותף לניסיון ביצוע פיגוע המוני באמצעות הפעלת מטען חבלה שהונח על גבי מסילת ברזל בשעה שהרכבת עברה במקום; זאת ועוד, הוא תרם פעמיים את רכבו לשם סיוע בביצוע פיגועי הטרור. קרבתו למעגל הטרור אינה מקרית או מאולצת, אלא פרי של בחירה חופשית. מעשיו הרבים והמתמשכים לשם הגשמת יעדי טרור ראויים אף הם לענישה מחמירה ביותר. על כל אחת ואחת מהעבירות שעבר, הוא ראוי לעונש של מאסר משמעותי בפועל, ועל אחת כמה וכמה בגין הצטברות עשרות עבירות כאלה.

ב"כ המאשימה ביקשה להטיל על נאשם 4 שמונה מאסרי עולם מצטברים, בגין עבירות של סיוע לאויב במלחמה ומסירת ידיעה לאויב, חרף החומרה הרבה שיש בפשעיו של נאשם זה, וכדי להבדיל בינו לבין מי שרוצח בפועל, שעונשו הוא מאסר עולם חובה, עונשו של נאשם 4 יהיה נקוב בשנות מאסר מרובות.

בתי המשפט

פז 005071/02

בית המשפט המחוזי בירושלים

15/12/2002

לפני: כבוד השופט יעקב צבן
כבוד השופט צבי זילברטל
כבוד השופט משה דרורי

21. לאור האמור, אנו מטילים על הנאשמים העונשים הבאים:

נאשם 1 – וואל קאסם – 35 מאסרי עולם מצטברים ועוד 50 שנות מאסר,
שירוצו בחופף למאסרי העולם.

נאשם 2 – וסאם עבאסי - 26 מאסרי עולם מצטברים ועוד 40 שנות מאסר,
שירוצו בחופף למאסרי העולם.

נאשם 3 – מוחמד עודה - 9 מאסרי עולם מצטברים ועוד 40 שנות מאסר,
שירוצו בחופף למאסרי העולם.

נאשם 4 – עלאא אלדין עבאסי – 60 שנות מאסר מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.
ניתן היום, י' בטבת תשס"ג (15 בדצמבר 2002), במעמד המתייצבים.

משה דרורי, שופט

צבי זילברטל, שופט

יעקב צבן, שופט